

F. t. I. om internationalprivatretlige regler for løssørekøb.

betydeligt fra land til land. Dette forhold frembyder væsentlige ulemper for det internationale samkvem og søges afhjulpel bl. a. gennem den internationalprivatretlige Haager-konference, der har til formål at arbejde for større ensartethed i de internationalprivatretlige regler. Med dette formål har Haager-konferencen vedtaget en række konventioner om sådanne regler for særlige retsområder. Køb af løssøre hører til de områder, hvor trangen til en ensartet internationalprivatretlig regulering er størst. Dette retsområde blev på initiativ af International Law Association optaget på konferencens dagsorden for den 6. samling i 1928, og konferencen har på den 7. samling i 1951 og den 8. samling i 1956 vedtaget i alt tre konventionsudkast vedrørende løssørekøb. Disse udkast er senere underskrevet henholdsvis som konventionen af 15. juni 1955 om, hvilken lovgivning der skal anvendes på løssørekøb af international karakter, konventionen af 15. april 1958 om, hvilken lovgivning der skal anvendes på spørgsmål om ejendomsrettens overgang ved løssørekøb af international karakter, og konventionen af samme dato om værneting ved løssørekøb af international karakter. Den første af disse konventioner har fået en bred tilslutning blandt konferencens medlemsstater og er bl. a. underskrevet af de nordiske lande, Benelux, Frankrig og Italien. De to andre konventioner er ikke underskrevet af de nordiske lande og har i det hele indtil nu kun fået begrænset tilslutning.

Spørgsmålet om ratifikation af de foreliggende konventioner har været gjort til genstand for forhandlinger med justitsministrene i de øvrige nordiske lande. Der har under disse forhandlinger været enighed om kun at søge konventionen af 15. juni 1955 ratificeret. Under senere nordiske forhandlinger er der udarbejdet stort set enslydende lovforslag om gennemførelse af denne konvention. Det er tanken at søge gennemført en samtidig nordisk ratifikation inden Haager-konferencens 10. samling i efteråret 1964. Konventionen træder ifølge art. 9, stk. 1, i kraft den 60. dag efter deponering af det 5. ratifikationsdokument. Da konventionen indtil nu er ratificeret af Belgien, Frankrig og Italien, vil de nordiske landes ratifikation medføre konventionens ikrafttræden.

Ifølge konventionens art. 7 forpligter de kontraherende stater sig til at gennemføre konventionens bestemmelser i deres lovgivning. Konventionens regler gælder således ikke blot mellem de kontraherende stater, men skal bringes i anvendelse på alle løssørekøb af international karakter, der kommer til bedømmelse ved en domstol i en af de kontraherende stater. Reglerne i konventionen er imidlertid

ikke på afgørende punkter forskellige fra de regler, der hidtil er blevet lagt til grund af de danske domstole, og lovens gennemførelse vil derfor ikke medføre nogen væsentlig ændring af retstilstanden her i landet, jfr. O. A. Borum; Lovkonflikter, 4. udgave, s. 158.

Konventionen indeholder alene internationalprivatretlige regler. Den fastsætter således ingen materielle regler om løssørekøb. Jævnside med Haager-konferencens udarbejdelse af forannævnte konventionsudkast om internationalprivatretlige regler har en særlig komité under konferencen været beskæftiget med udarbejdelse af udkast til en ensartet lov om internationale løssørekøb. Komiteens udkast kommer til behandling på en konference i Haag i april 1964. Den eventuelle vedtagelse og gennemførelse i medlemslandene af en konvention om ensartede materielle regler for internationale løssørekøb vil i væsentlig grad formindske betydningen af de internationalprivatretlige regler inden for dette område, men vanskelighederne ved udarbejdelsen af ensartede materielle regler, som kan forventes gennemført af et større antal lande, kan endnu langt fra anses for overvundne.

Til § 1.

Til stk. 1. Bestemmelsen tager stilling til, hvilke køb der omfattes af loven. Forslagets formulering er på dette punkt enslydende med konventionssteksten. Man har overvejet i stedet at benytte det sprogligt enklere udtryk „internationale løssørekøb“. Selv om der på dansk næppe er nogen forskel i betydningen af de to udtryk, har man dog fundet det rettest at bibeholde konventionens udtryk særligt under hensyn til, at udtrykket „internationale løssørekøb“ i det foreliggende udkast til en ensartet materiel købelov anvendes i en nærmere angivet betydning, der ikke kan antages at falde sammen med det tilsigtede anvendelsesområde for den foreliggende konvention.

Uden for lovens område falder køb af fast ejendom eller erhvervsvirksomheder, aftaler om forsyning med elektricitet eller lign., køb af fordringsrettigheder eller immaterielle goder som patenter, varemærker og forfatterrettigheder. Ved overdragelse af fast ejendom må også ejendommens tilbehør antages at falde uden for konventionens og dermed lovens område.

Udtrykket køb er ikke defineret i konventionen, og afgørelsen af, hvorvidt en bestemt aftale vedrørende løssøre må anses som et køb og derfor omfattet af konventionen eller som en aftale af anden art, f. eks. gave, leje eller bytte, er således overladt